

Братя Грим
Кръстникът

Живял някога един беден човек, който имал много деца. Но ето че му се родило още едно и той се замислил кой да вземе за кръстник. Както си мислел кой ще кръсти детето, се унесъл и заспал. Тогава му се присънило, че трябва да излезе на улицата и да покани първия срещнат човек за кръстник. Щом се събудил, излязъл на улицата и видял един странник.

– Добра среща, страннико!

– Дал Бог добро – отговорил странникът.

– Искам нещо да те помоля – казал бедният човек.

– Кажу какво искаш.

– Роди ми се детенце, пък си нямам кръстник. Ще се съгласиш ли да го кръстиш?

– На драго сърце.

Когато дошло време да си тръгва, странникът казал:

– Сбогом, човече. Взemi тази малка стъкленица, тя е пълна с чудотворна вода. Подарявам я на моя кръщелник – ще му донесе щастие. Докато е още малък, с тази стъкленица ти ще спечелиш много пари и така ще изхраниш всичките си деца. А когато някой се разболе, напръскай го с чудотворната вода и той веднага ще оздравее.

Зарадвал се бедният човек, че лесно ще изхрани многобройната си челяд. Не щеш ли, още на другия ден се разболеял съседът му. Той взел стъкленицата и отишъл при болния.

– Не бой се, съседе, сега ще оздравееш.

Поръсил го с чудотворната вода и съседът веднага оздравял.

Разчуло се навсякъде за чудния лечител. Отвсякъде заприждали болни хора и той на всички помагал да оздравеят. След време станал много богат.

Минали много години. Един ден се разболеяла царската дъщеря. Царят повикал прочутия лекар в двореца.

– Дъщеря ти ще оздравее, царю – казал човекът.

– Ако наистина оздравее, ще те възнаградя богато – отговорил царят.

Тогава човекът поръсил царската дъщеря с чудотворната вода и тя веднага оздравяла. Царят го възнаградил богато и той станал още по-заможен. Продължил да помага на хората и след време станал по-прочут и от царя.

Ала царят му завидел. Повикал го отново в двореца и му казал:

– Слушай, човече, ти вече си богат. Можеш да живееш, без да работиш. Пък и аз ще ти дам още много злато и скъпоценни камъни. Ще те

взема в двореца с цялата ти челяд. Само едно нещо искам от теб – да ми дадеш стъкленицата, с която лекуваш хората.

Човекът се поклонил и казал:

– Благодаря ти, царю, за голямата чест. Но стъкленицата не е моя, а на най-малкия ми син. Подарък му е от един странник, който го кръсти. Тя му носи щастие. За нищо на света не мога да ти я дам.

Ядосал се царят и викнал:

– Аз мога и без твое съгласие да я взема, щом не разбираш с добро. Но по-добре отиди и доведи сина си. Той ще излезе по-умен от теб.

Тръгнал си човекът и на другия ден довел сина си при царя.

– Какво работиш, момко? – попитал го царят.

– Обработвам земята, която баща ми купи със спечелените пари – отговорило момчето.

– Защо работиш, когато баща ти е толкова богат? – попитал царят.

– Богатството лесно се изгубва, а щом човек се е научил да работи, никога няма да остане гладен. Ето сега, ако аз не се съглася с онова, което ти ми предложиш, можеш да ми отнемеш цялото богатство. Но ако ми оставиш двете ръце, аз ще работя и ще изкарвам прехраната и за себе си, и за баща си, който вече е стар, и за цялата челяд.

Замислил се царят. Разбрал колко умно говори момчето и рекъл:

– Прав си, момко. Ако всички в царството са като теб, по-могъщо и по-богато царство от моето няма да има по целия свят. Няма да ти искам стъкленицата. Нека баща ти да лекува хората в царството, както излекува и дъщеря ми. А за нея по-добър съпруг от теб няма да намеря.

Зарадвал се бащата и казал:

– Благодаря ти, царю. Аз знаех, че царство, в което има работливи синове като моя, ще има и умни царе като теб. Пък и прав беше странникът, като каза, че чудотворната стъкленица с лековитата вода ще донесе щастие на моя син.

Още на другия ден направили сватбата. Работливият момък и царската дъщеря заживели щастливо. А още по-щастливи били бащата, майката и многобройната им челяд. Всички живеели заедно в двореца. А след смъртта на царя момъкът станал цар. И навсякъде разказвали за неговото славно царуване.

КРАЙ

© Димитър Стоевски, превод от немски

Brüder Grimm

Сканиране и разпознаване: Анани Младенов

Публикация:

Братя Грим – Приказки

Превод – Димитър Стоев

Илюстрации – Антония Дончева

Редактор – Петя Дочева

Технически редактор – Иван Додов

Издателство – „Св.св. Кирил и Методий“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2539>]